

at gå nærmere ind på spørgsmålet om, hvorledes udgifterne til en ekstra forøgelse eventuelt skulle dækkes. Jeg vil dog godt sige et par ord om selve den idé, der ligger bag liberalt centrum's forslag: at man skulle have en eller anden særlig skat til at dække stigningen i udgifterne til hjælpen til u-landene. Det er liberalt centrum, der stiller forslaget her, men vi ved jo, at tilsvarende forslag har været drøftet i andre lande, bl. a. i Norge har man diskuteret dette meget, men så vidt mig bekendt har man dog ikke gennemført det nogen steder. Her vil forskellige opfattelser af, hvordan et lands finansielle system skal være, jo brydes. Man vil utvivlsomt fra mange sider sige, at man bør finansiere alle statens opgaver ud fra samme kasse og på grundlag af de almindelige skatteindtægter. Hvis man indlader sig på at opkræve særlige beløb til specielle formål og have dem liggende i særlige skuffer, i særlige puljer eller stående på specielle konti, forvirrer man blot det almindelige billede af statsregnskabet, gør statsfinanserne mindre overskuelige, og det er derfor en forkert fremgangsmåde. Det er jo en tankegang, som man må lægge en del vægt på. Den har meget rigtigt i sig. Samtidig forstår jeg godt dem, der vil sige, at netop til et formål som dette bør det alligevel overvejes at gøre en undtagelse, idet man kan have den formodning, at det for den enkelte skatteyder vil være mere tilfredsstillende at give beløbet, når han ved, at det går til et formål, han måske finder særlig idealistisk, og at det på den måde vil være lettere at skaffe pengene til et formål, som man stærkt ønsker fremmet.

Der er altså to forskellige måder at se på dette problem på, og jeg synes, at det er rimeligt, at det bliver diskuteret. Jeg ved ikke, om tinget vil ønske, at forslaget går i udvalg. Hvis man vil det, ville dette jo være et rimeligt sted at drøfte disse principper, som vel er en overvejelse værd, selv om man ikke mener, at det konkrete forslag til beslutning i dette øjeblik bør fremmes.“

Også partiordførerne udtalte sig — uanset deres tilslutning til en fortsat stigning i u-landshjælpen — kritisk over for forslaget, bl. a. fordi de fandt, at der skulle mere planlægning til, og på grund af den foreslåede finansieringsordning.

Som ordfører for forslagsstillerne konstaterede *Diderichsen* (LC) med tilfredshed, at der var enighed om selve tendensen i forslaget, selv om de øvrige partier ikke kunne tiltræde den konkrete form, man havde givet forslaget. Med hensyn til den foreslåede sukkerafgift understregede han, at der ikke var tale om et egentligt puljesystem. I princippet var hans parti ikke tilhænger af, at man fordelte de forskellige afgifter i særlige kasser.

Forslaget henvistes til behandling i et udvalg. Dette afgav ikke betænkning.
